

חמש שנות מאסר בפועל ורבע מיליון לירות קנס - כך קבעה השופטת הדסה בן-עיתו, ליו"ר לשעבר אשר ידליון

החטא ועונשו

אשר ידליון!

א. "על קשירת קשר לביצוע עוון ומתן הצהרה כוזבת אני קובעת כי העונש יהיה ששה חודשי מאסר בפועל ו-20,000 לירות קנס. על עבירות השוחד שבהן הואשמת תרצה עונש של חמש שנות מאסר בפועל ותשלום 230,000 לירות קנס. עונשי המאסר יהיו חופפים אולם לא עונשי הדין הקנסות." שופטת בית המשפט המחוזי, הדסה בן-עיתו, הרימה עיניה מדפי פסקי הדין ושליחה מבט נוקב באשר ידליון, שישב בין שני אנשי מיטרה מאחורי דוכן הנאשמים.

אשר ידליון לא הצליח לעצור בעד דמעותיו. הוא הרים את משקפיו השחורים. שבעות קיסה על עיניו כל משך זמן הקצאת פסק הדין ומחה בידו את הדמעות. אחותו, שרה הרי, מיהרה לגשת אליו. "זה המון. זה יותר מדי", מילמלה. מן הצד השקיף על המחזה ניצב-משנה בנימין זיגל. הקצין שחקר את פרשת ידליון, בסוף שכתו אותנו, אמר, "את כל הלילות ללא שינה שבהם ישבנו במטה המיטרה וחקרנו."

טליה ליבני, ידידתו של ידליון, באותה חליפת קורדרו שחורה שבה הופיעה בכל דיוני בית המשפט, העניקה לאהובה חיבוק ונשיקה אחרונים, לפחות לתקופה הקרובה. הבת, ענת, לא יכלה אף היא לעצור את דימעותיה ומיהרה יחד עם אימה, דליה ידליון (לשעבר גולומב) להשען על כתפו של אביה. "עומד לפנינו אדם שבור, שעולמו חרב עליו בלאו הכי", אמרה השופטת בן-עיתו.

רבות למען המדינה, אם כי לא פחות למען עצמו. "למרות שאין בארצנו מעמדות מוכרים השתייך הנאשם לאצולה, לעלית, שמקורה בחלוציות. עלית של מגשימי החלום היציוני", אמרה. התובעת ויקטוריה אוסי טרובסקיכהן נאלצה לקחת כדורי ארגעה. "זה לא קל, זה לא קל", מילמלה ללא הרף. אבל הכל המתונו בקוצר רוח לקראת הרגע שבו תתיחס השופטת להצהרתו היסנסיונית של ידליון בדבר מעורבותם של שריהאוצר, יהושע רבינוביץ, שריהחנינוך והתרבות, אהרון ידליון, ואישים בכירים אחרים במפלגת העבודה למימון הבחירות בדרכים בלתי כשרות.

השופטת רמזה כי לדעתה שיקר ידליון בנושא זה. היא הראתה כיצד סתרה עדותו את הודאתו מרצונו. "אינני מאמינה" ציינה השופטת, "שהנאשם העביר את כספיו השוחד שקיבל מעורך-דין חיים גושן ל-מיפלגת העבודה. לדעתי, מדובר בקבלת שוחד אישי ולא היה כאן שום מתן בסתר." כאשר לטענת הסניגוריה בדבר שפיטה על ידי העיתונות, אמרה השופטת, שאם אמנם עסקו אמצעי-התיקשות בפרשה הרי זה גבע מכך שהנאשם היה אישיות בכירה, שהכחיש את ההאשמות נגדו ולא עור ל-דרכיה המדינה. לפחות בשלביה הראשונים.

על ספסל הנאשמים

תמונה בלעדית של העולם הזה, בה נראה אשר ידליון על ספסל הנאשמים, באולם המישפטים של בית המשפט המחוזי בתל-אביב, שניתן ספורות אחרי שהשופטת הדסה בן-עיתו סיימה את הקראת פסקי-דינו. הגבר בלבוש אזרחי הוא שוטר-חרש המנסה למנוע בעד הצלם לצלם את הבעת-פניו של אשר ידליון כשנודע לו גזר-הדין.

שלמה לא הגיע לבית-המשפט. עורך-הדין מוטי שורר, פרקליטה של שרה הרי, נראה עייף ומדוכדך. "זאת לא התחלה טובה," אמר לאחותו של ידליון.

בפעם האחרונה בשנים הקרובות יכול היה ידליון להשקיף מבעד לחלונות הזכור בית הגדולים של אולם המישפטים לעבר תל-אביב. משם גם יכול היה להביט אולי בפעם האחרונה לעבר בנין קופת חולים, שם ישב בארבע השנים האחרונות, עד שנתגלתה תרמיתו הגדולה.

שוטרי מחלקת החקירות של זיגל לא נתנו לו לשקוע זמן רב מידי בהירהורים נוגים. הם אחזו בו בזרועותיו והובילו אר-תו למכונת המיטרה. בפעם האחרונה בחמש השנים הקרובות עבר ידליון, ישוב במושב האחרון של מכונת המיטרה הי אזרחית, ברחוב דיונגוף, הוא בכמה.

טליה ליבני פסעה לבדה לעבר מכונתה. הצלמים עזבו אותה לנפשה. אחרי החיר כים הרבים, ששלחה לכל עבר בבית המישפט, לא יכלה אף היא שלא לפרוץ בבכי.

מחשבונה של ארליכמן לחשבוננו של ידליון, התאריך היה ערב סוכות, 1973. מישהו עשה מילחמה בשעה שמישהו אחר שיחק במיליוני לירות, כספי שוחד... הטענה שכספים נתרמו למיפלגה נטענה כבר בי עבר, אבל אין לי כל יסוד לחשוב שעד כדי כך נתבלבלה דעתם של העסקנים, שי אפילו קבלת שוחד נעשתה אצלם מצווה לשם שמים. דרכים כאלה משחיתות את דרכי-המדינה."

כשקראה השופטת בקול נוקב את גזר הדין, ששלח את אשר ידליון לחמש שנות ישיבה בכלא, שלאחריהם יצטרך לשלם רבע מיליון לירות קנסות, או לשבת תמור רתן עוד שנה אחת. עבר רחש בקהל הרב שהצטופף במיסדרונות בית-המישפט הי מחווי.

"רק חמש שנים?" שאל בפליאה תלמיד-תיכון, שיהד עם כיתתו הגיע ליום ביקור בבית-המשפט. "זה שיעור אזרחות גרוע מאוד בשבילנו." לא כן חשבו פרקליטיו של ידליון. "אנחנו נערער בבית-המישפט העליון," צהיר מיד בתום המישפט עורך-דין יוסף יוסף-הייכהן המזוקן, שאביו

בצל הזינזנה

אשר ידליון, מוקף אנשי מיטרה, מובל לזינזנה - מכונת האסירים שתיקח אותו לכלא. ידליון יאלץ לרצות את עונשו מאסרו באחד מבתי-הכלא הסגורים ולא במחנה מעשיהו, בו יכולים לשהות שפוטטים עד שלוש שנות מאסר נבלד.

לפני מתן גזר הדין ביססה השופטת את החלטתה על החלטות קודמות. בעיקר עמדה על דבריו של השופט משה לנדאו, שאמר בהודמנות קודמת שאם יוקל בעונשם של בעלי הצווארון הלבן, "כל אזרח יוכל לטי עון: אם כך עושה אחד הלויתנים למה לא אני?"

לגבי עיסקותיו עם מחווכת הקרקעות, חוה ארליכמן, שהיתה גם ידידה אינטימית של ידליון, אמרה השופטת: "קשה להתר עלם מן התאריך שבו עברו כספי התיווך

דקה אחת בלבד קודם לכן. אשר ידליון אכן נראה שבור ומושפל. אולם מה שי השפיע עוד יותר על מתן גזר הדין היתה העובדה ש, כה גדולים הכאב, העלבון, הי אכזבה, הפגיעה באימון ואמות המידה שכה הסתאבו" כדברי השופטת.

אחרי שהשופטת המחויית חמורת-הסבר סקרה את ההאשמות שבהן הודה ידליון ביום השלישי שעבר, היא עמדה בקצרה על תולדות חייו וציינה כי היא מתחשבת בעובדה שבלפחות בחלק מהייו עשה ידליון